

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/17/2020
Identifikačné číslo spisu: 1417212909
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1417212909.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Hanecom, so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, proti žalovanému 1/ Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481 a žalovanému 2/ Pittel + Brausewetter s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská 1, 831 04 Bratislava, IČO: 35 943 653, zastúpenému KRION Partners s. r. o., so sídlom Palisády 50, 811 06 Bratislava, IČO: 36 858 617, o zaplatenie 6.721,50 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/68/2019-200 z 28. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného 2/ o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému 2/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 12Cb/150/2017-124 z 8. novembra 2018 (ďalej aj „rozhodnutie“) zamietol žalobu voči žalovanému 1/ (výrok I), žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.721,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 6.721,50 eur od 3.08.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok II), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III), žalovanému 1/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok IV) a žalobcovi priznal voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok V).

1.1 V odôvodnení rozhodnutia poukázal na vyjadrenia sporových strán a ostatné vykonané dôkazy, z ktorých zistil tento skutkový stav: Mestskou časťou Záhorská Bystrica bola žalovanému 1/ nahlásená porucha na pozemnej komunikácii v jeho správe, kde po vykonanej obhliadke dňa 16.09.2014 sa zistilo, že z dôvodu neustálych dažďov došlo na Hargašovej ulici pri materskej škôlke v smere na Gbelskú ulicu k nadvihnutiu konštrukcie vozovky o dĺžke 20 m, pričom došlo aj k poškodeniu časti pozemnej komunikácie pri poklope dažďovej kanalizácie. Spoločnosť Infra Services a.s. na požiadanie žalovaného 1/ dňa 16.09.2014 zabezpečila vyčistenie 2 kanalizačných šachiet s potrubím dažďovej kanalizácie na Hargašovej ulici, pričom bolo zistené, že potrubie dažďovej kanalizácie je poškodené (prelomené). Na

základe toho žalovaný 1/ ako správca pozemnej komunikácie (v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách) uzavrel zmluvný vzťah so žalovaným 2/ na výmenu kanalizačnej prípojky a opravu konštrukcie časti vozovky. Pred odovzdaním staveniska žalovaný 1/ skontroloval realizačnú dokumentáciu stavby Záhorská Bystrica - úprava Hargašovej ulice z roku 1998. V situácii Hargašova ulica na pravej strane v smere na Gbelskú ulicu nebolo plynovodné potrubie zakreslené. V realizačnej dokumentácii bola trasa plynového potrubia zakreslená v opačnej strane pozemnej komunikácie na ulicu Hargašova. Dotknutá trasa plynového potrubia nebola zakreslená ani v digitálnej mape mesta. Dňa 10.10.2014 bolo stavenisko odovzdané žalovanému 2/, ktorý vykonával stavebné práce. Po obnaužení konštrukcie vozovky pri odstraňovaní poruchy na potrubí dažďovej kanalizácie došlo k poškodeniu plynového potrubia strednotlakového plynu (ďalej len „STL“) a poškodeniu plynovej prípojky vo vlastníctve žalobcu, ktoré spôsobil žalovaný 2/ v dňoch 15.10.2014, 16.10.2014, 17.10.2014 a 22.10.2014. Škoda spôsobená žalobcovi konaním žalovaného 2/ bola vyčíslená vo výške 6.721,50 eur, pričom pozostávala z vykonaných prác, dopravných nákladov, použitých zariadení a dodaného materiálu v dňoch 15.10.2014 a 22.10.2014 v hodnote 2.246,92 eur, zo škody spôsobenej únikom plynu dňa 15.10.2014 v hodnote 3.524,89 eur, z vykonaných prác, dopravných nákladov, použitých zariadení a dodaného materiálu v dňoch 16.10.2014 a 17.10.2014 v hodnote 430,51 eur a z úniku plynu dňa 16.10.2014 v hodnote 519,18 eur, v zmysle špecifikácie uvedenej v prílohe č. 1 k faktúre č. 9000194143. Žalobca dňa 16.06.2016 vyzval k úhrade škody žalovaného 1/, ktorý výzvu prevzal dňa 20.06.2016, na výzvu však nereagoval a škodu dobrovoľne neuhradil. Žalovaného 2/ vyzval dňa 27.07.2016, ktorý výzvu prevzal dňa 29.07.2016, avšak škodu dobrovoľne neuhradil.

1.2 Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný 1/ ako správca pozemnej komunikácie si len objednal stavebné práce, pri ktorých došlo ku škode spôsobenej žalobcovi. Žalovaný 1/ svojim konaním nespôsobil škodu žalobcovi, keď stavebné práce nerealizoval, ale bol len ich objednávateľom, a v súdnom konaní sa nepreukázalo, že nesie zodpovednosť za konanie žalovaného 2/. Na základe zistenia, že žalovaný 1/ nebol v spore pasívne legitimovaný, súd prvej inštancie voči nemu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Naopak, žalobe podanej voči žalovanému 2/ súd prvej inštancie vyhovel (ako dôvodnej) v celom rozsahu konštatujúc, že žalovaný 2/ svojim zavineným konaním porušil právnu povinnosť v zmysle zákonných ustanovení, v príčinnej súvislosti s ktorou vznikla žalobcovi na plynovom potrubí STL, nachádzajúcom sa na pozemnej komunikácii Hargašova ulica v Záhorskej Bystrici v dňoch 15.10.2014, 16.10.2014, 17.10.2014 a 22.10.2014 škoda v celkovej výške 6.721,50 eur, keď vykonávané práce realizoval, aj v zmysle predmetu svojej činnosti, a naplnil tak zákonné predpoklady podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú existencia protiprávneho úkonu, vznik škody, kauzálny nexus medzi protiprávnym úkonom a škodou, ako i zavinenie, ktoré sa predpokladá. Súd prvej inštancie preto žalovanému 2/ uložil povinnosť, aby zaplatil žalobcovi dlžnú sumu 6.721,50 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 9% p.a., nie však od 30.07.2016, ale až od 3.08.2016. Odôvodnil to tým, že žalovaný 2/ dňa 29.07.2016 prevzal výzvu na zapltenie dlžnej sumy v lehote 5 dní, ktorá lehota uplynula dňa 3.08.2016, kedy sa žalovaný 2/ omeškal s plnením peňažného dlhu (§ 340 ods. 2 Obchodného zákonníka), a preto súd vo zvyšku žalobu zamietol.

1.3 Za účelové označil súd prvej inštancie tvrdenia žalovaného 2/, že žalovaný 1/ ako objednávateľ stavebných prác nedodal správnu projektovú dokumentáciu, pričom plynové potrubie bolo inak zakreslené aj v digitálnej mape, prípadne že nebolo uložené v zmysle platných právnych noriem. Poukázal na to, že žalovaný 2/ má v predmete činnosti uskutočňovanie stavieb a ich zmien, údržbu a čistenie kanalizácie v rozsahu voľnej živnosti, ktorá skutočnosť je notorieta v zmysle výpisu z obchodného registra, a preto mal konať s odbornou starostlivosťou v zmysle zmluvy a platných právnych predpisov, pričom tak nepostupoval. Vo vzťahu k stavebným prácam žalovaný 2/ nepoprel, že ich v rozhodnom období vykonával a pokiaľ popieral len výšku uplatňovanej celkovej škody spôsobenej žalobcovi, a na preukázanie svojich tvrdení ohľadne výšky škody nenavrhol žiadne dôkazy, súd vyhodnotil jeho skutkové tvrdenia ako účelové a nepreukázané v snahe zbaviť sa zodpovednosti plniť. Ani ďalšie skutkové tvrdenia žalovaného 2/ o nedostatkoch pri projektovej dokumentácii predloženej žalovaným 1/ a zakreslení plynového potrubia STL v digitálnej mape, ho podľa názoru súdu nezbavovali zodpovednosti podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o právnickú osobu s predmetom činnosti uskutočňovanie stavieb, údržba a čistenie kanalizácie v rozsahu voľnej živnosti.

1.4 V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 60 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 185 ods. 1 CSP, § 186 ods. 2 CSP, § 43g ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, § 18 ods. 3 vyhlášky Slovenského úradu bezpečnosti práce a Slovenského banského úradu č. 374/1990 Zb. o bezpečnosti práce a technických zariadení pri stavebných prácach, § 420 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z. s tým, že sa jedná o ustanovenia, podľa ktorých právne posúdil zistený skutkový stav.

1.5 O náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, pričom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% žalovanému 1/ voči žalobcovi a žalobcovi voči žalovanému 2/ s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2 O odvolaní žalobcu a žalovaného 2/ rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/68/2019-200 z 28. augusta 2019, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 378 ods. 1, ods. 2 CSP. Ďalším výrokom nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1 Po oboznámení sa so spisovým materiálom, s dôvodmi odvolania žalobcu a žalovaného 2/, ako aj s vyjadreniami sporových strán, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil. Odvolací súd nezistil zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania (§ 384 CSP), v dôsledku čoho bol viazaný skutkovým stavom veci tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaný 1/ bol objednávateľom stavebných prác, stavebné práce nerealizoval a v konaní sa nepreukázalo, že by svojím konaním spôsobil žalobcovi škodu, pričom súd prvej inštancie správne uviedol, že žalovaný 1/ nebol v konaní pasívne legitimovaný. K námietke nedodania správnej projektovej dokumentácie žalovanému 2/, odvolací súd poukázal na to, že žalovaný 2/ je podnikateľský subjekt s predmetom činnosti uskutočňovanie stavieb, údržba a čistenie kanalizácie a mal preto konať s požadovanou odbornou starostlivosťou. Žalovaný 2/ nedisponoval súhlasom prevádzkovateľa distribučnej siete zemného plynu na realizáciu akejkoľvek činnosti v ochrannom pásme plynárenského zariadenia a ani nepožiadaval o vytýčenie plynárenských zariadení oprávnenou osobou, ktorou bol žalobca. Ak by si túto povinnosť splnil, disponoval by aktuálnymi údajmi o uložení plynovodov. K námietke žalovaného 2/ ohľadom premlčania nároku žalobcu odvolací súd uviedol, že vzhľadom na obchodnoprávnu povahu záväzkového vzťahu žalobcu a žalovaného 2/, sa na posúdenie premlčania akéhokolvek práva alebo nároku z tohto záväzku, použije právna úprava premlčania obsiahnutá v Obchodnom zákonníku, ktorá má komplexný charakter, čím je vylúčené použitie právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Dĺžka premlčacej doby je podľa § 397 Obchodného zákonníka štvorročná a začala plynúť podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka odo dňa, keď mohol žalobca toto právo uplatniť na súde. Vzhľadom k tomu, že žalobca si toto právo uplatnil na súde dňa 5.10.2017, teda pred uplynutím premlčacej doby, ktorá by márne uplynula v novembri 2018, bol odvolací súd toho názoru, že nárok nie je premlčaný. V ostatnom sa odvolací súd stotožnil so skutkovým a právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie.

2.2 O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3 Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcovi uloží povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy prvoinštančného, odvolacieho aj dovolacieho konania v rozsahu 100%, alternatívne, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1 Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP videl žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorým sa mu ako sporovej strane znemožnilo uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený nesprávny procesný postup mal spočívať v tom, že odvolací súd sa v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal viacerými novými relevantnými námietkami/argumentami, ktoré žalovaný 2/ uviedol v odvolaní a vo vyjadrení k vyjadreniam žalobcu zo dňa 21.12.2018 a žalovaného 1/ zo dňa 19.12.2018 (ďalej aj „vyjadrenie“), respektíve že odvolací súd neuviedol, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil vo svetle týchto nových relevantných námietok/argumentov.

3.2 Poukázal na to, že v bode II odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie uviedol viaceré nové argumenty, ktorými sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, resp. nevysvetlil, prečo ich nepovažoval za relevantné. Obdobne postupoval aj odvolací súd, v dôsledku čoho v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku absentujú odpovede na otázky, v akom rozsahu bolo vykonané dokazovanie zakreslenia sietí a ich chybného uloženia z predloženej fotodokumentácie, ako sa súd vysporiadal s námietkou, že siete neboli zakreslené a uložené v realizačnej dokumentácii a digitálnej mape mesta, ako sa súd vysporiadal s námietkou, že žalobca vystavil žalovanému 2/ dobropis, akú právnu povinnosť, ktorá je základným predpokladom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný 2/ porušil a chýba aj odôvodnenie k nepredloženému záznamu o škodovej udalosti zo dňa 16.10.2014. Poukázal na to, že k predmetným otázkam predložil odvolaciemu súdu celý rad nových námietok/argumentov, s ktorými sa odvolací súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal. Výtýkal mu, že v bodoch 1 až 13 odôvodnenia len zhrnul doterajší priebeh konania a skutkový stav, pričom poukázal aj na vyjadrenia strán a až v bode 15 odôvodnenia len veľmi stručne a nedostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok po právnej stránke, keď vôbec neuviedol, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako využil právnu úvahu pri aplikácii relevantných právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s novými námietkami/argumentami žalovaného 2/. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa len stroho a bez ďalšieho konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil.

3.3 Ďalej dovolateľ odvolaciemu súdu výtýkal, že v napadnutom rozsudku absolútne opomenul jeho vyjadrenie, v ktorom uviedol 10 nových námietok/argumentov. Namietal, že odvolací súd sa v bode 9 odôvodnenia napadnutého rozsudku obmedzil len na stručnú sumarizáciu námietok a právnych argumentov žalovaného 2/, a aj to nie všetkých a tých najpodstatnejších. Následne (v bode 14 odôvodnenia) odvolací súd len stroho vyslovil svoje závery v neprospech žalovaného 2/, a to bez ozrejmenia, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Vzhľadom k tomu, že žalovaný 2/ prezentoval nové námietky/argumenty právneho a skutkového charakteru, len strohé odvolanie sa na rozhodnutie súdu prvej inštancie, nepovažoval dovolateľ za postačujúce. Poukázal tiež na to, že odvolací súd sa s námietkami nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vecne nezaoberal, ani nevysvetlil, prečo ich nepovažoval za relevantné. Ani rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno totiž podľa názoru dovolateľa považovať za riadne odôvodnené, keď v bodoch 1 až 9 odôvodnenia súd prvej inštancie len sumarizoval skutkové a právne okolnosti prípadu, vrátane vyjadrení účastníkov konania a až v bodoch 10 a 11 stroho uviedol svoje právne závery. K argumentácii žalovaného 2/, že plynové potrubie bolo inak zakreslené v digitálnej mape a nebolo uložené v zmysle platných právnych noriem, súd prvej inštancie len stručne konštatoval, že ide o účelové tvrdenia, avšak už bližšie nevymedzil, prečo považuje námietky/argumenty vyvracajúce tvrdenia žalobcu za neopodstatnené. V bode 10 odôvodnenia súd prvej inštancie síce konštatoval, že „žalovaný 2/ svojím zavineným konaním porušil právnu povinnosť v zmysle citovaných zákonných ustanovení“, avšak v celom jeho rozhodnutí sa nenachádza žiadna zmienka či citácia zákonných ustanovení, ktoré mal žalovaný 2/ porušiť. Súd prvej inštancie ale ani odvolací súd vo svojich rozhodnutiach neuvádzajú, akú právnu povinnosť mal žalovaný 2/ údajne porušiť, hoci ide o základnú podmienku nastolenia občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3.4 Napokon dovolateľ poukázal aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) a

Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“), z ktorej vyplýva, že iba odkaz na rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočným odôvodnením, keď účastník konania predložil opravnej inštancii vo vzťahu k určitej relevantnej otázke nové argumenty. Odvolací súd bol povinný sa vyrovnat' s novými námietkami/argumentami žalovaného 2/, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení. Vyrovnat' sa s argumentom účastníka pritom znamená uviesť dôvody na prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Z uvedeného podľa názoru dovolateľa vyplýva, že ak odvolací súd odmietol nejaký jeho argument, mal ho v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvrátiť, resp. aspoň spochybnit' alebo vysvetliť, prečo tento argument považuje za irelevantný. Argumenty odvolacieho súdu pre odmietnutie argumentov žalovaného 2/ musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne, aby naozaj smerovali k ich vyvráteniu alebo spochybneniu. Odvolací súd však v posudzovanom prípade zvolil postup, v rámci ktorého len odkázal na rozhodnutie súdu prvej inštancie, a to bez akejkoľvek vecnej argumentácie. Odvolací súd zároveň nesprávne aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, keď nedoplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, hoci žalovaný 2/ predložil nové relevantné námietky/argumenty. Zdôraznil, že uvedené ustanovenie nemožno aplikovať mechanicky a doslovne a nemožno z neho vyvodit', že vo všetkých prípadoch, keď sa odvolací súd stotožní s argumentami súdu prvej inštancie, vôbec nemusí uvádzať vlastné argumenty a dôvody. Aj výklad a aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP musia byť také, aby bolo rešpektované základné právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenia rozsudkov súdov oboch inštancií podľa názoru dovolateľa požiadavky vyplývajúce z citovanej judikatúry ESLP a ÚS SR celkom zjavne nespĺňajú, keď najmä odvolací súd sa s novými námietkami/argumentami žalovaného 2/ (uvedenými v jeho odvolaní a vyjadrení) nevyrovnal, čím porušil právo žalovaného 2/ na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

3.5 Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP videl dovolateľ v tom, že v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola doposiaľ vyriešená právna otázka, ktorá je pre posúdenie danej právnej veci rozhodujúca. Jedná sa o nasledovnú právnu otázku: „Predchádza samotnému vyznačeniu inžinierskych sietí v teréne zodpovednými pracovníkmi žalovaného 2/ ako dodávateľa stavebných prác povinnosť žalovaného 1/ ako ich investora zistiť všetky inžinierske siete v danom území a odovzdať dodávateľovi ich vyznačenie, ktorým sa má následne dodávateľ riadiť, resp. ak mu investor potvrdí neexistenciu sietí v dotknutej oblasti, vzniká táto povinnosť dodávateľovi?“ Správna odpoveď na uvedenú otázku mala byť taká, že samotnému vyznačeniu inžinierskych sietí v teréne zodpovednými pracovníkmi žalovaného 2/ ako dodávateľa stavebných prác predchádza povinnosť žalovaného 1/ ako ich investora zistiť všetky inžinierske siete v danom území a odovzdať dodávateľovi ich vyznačenie, ktorým sa má následne dodávateľ riadiť. Dodávateľovi vzniká (podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 374/1990 Zb.) výlučne povinnosť prevziať vyznačenie inžinierskych sietí od investora, ak sa tieto v dotknutom území nachádzajú a po prevzatí toto vyznačenie zaznačiť aj priamo v teréne. Pokiaľ mu investor potvrdí neexistenciu inžinierskych sietí v dotknutej oblasti, táto povinnosť dodávateľovi nevzniká vôbec. V posudzovanom prípade žalovanému 2/ táto povinnosť vôbec nevznikla, keďže žalovaný 1/ mu potvrdil (hoci vychádzajúc z chybného zaznačenia z roku 1998 a tiež z digitálnej mapy mesta), že inžinierske siete sa v dotknutom území nenachádzajú. Absenciu riešenia takejto právnej otázky v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu potvrdzujú podľa mienky dovolateľa aj odôvodnenia prvoinštančného a odvolacieho rozsudku, v ktorých sa oba sudy touto otázkou nezaoberali, hoci na ňu žalovaný 2/ poukázal.

4 K dovolaniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol predmetné dovolanie ako nedôvodné podľa § 448 CSP zamietnuť. Nedôvodnosť dovolania spočíva podľa jeho názoru v tom, že odvolací súd rozhodol v súlade s doterajšou rozhodovacou praxou súdov a novoty v odvolacom konaní, o ktorých žalovaný 2/ tvrdí, že o nich odvolací súd nerozhodol, nebolo možné v odvolacom konaní akceptovať. Podľa jeho názoru boli všetky skutkové i právne skutočnosti odvolacím súdom riadne preskúmané a primerane vysvetlené a zodpovedané. Poukázal tiež na to, že dovolanie súčasne z dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP nie je prípustné a tiež, že v dovolacom konaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas

strana, zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

6.1 Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia expressis verbis vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dovolanie podľa CSP nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky podmienky, za existencie ktorých môže súd konať a rozhodnúť vo veci. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

6.2 V zmysle záverov uznesenia veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) sp. zn. 1VCdo/1/2018 zo 7. mája 2018 je kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP prípustná. Týmto uznesením boli revidované závery skoršieho uznesenia veľkého senátu sp. zn. 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017 (na ktoré vo svojom vyjadrení k dovolaniu poukázal žalobca) o neprípustnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP a § 421 CSP. Dovolací súd sa preto zaoberal oboma uplatnenými dovolacími dôvodmi.

6.3 Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.4 Podľa ustanovenia § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Podľa § 431 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

6.5 Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

6.6 Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

7. Vo vzťahu k ustanoveniu § 420 písm. f/ CSP dovolateľ namieta, že odvolací súd pochybil, keď sa v napadnutom rozsudku nezaoberal viacerými novými relevantnými námietkami/argumentami, ktoré žalovaný 2/ uviedol v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie a tiež vo vyjadrení zo dňa 19.12.2018, respektíve, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil tak, aby z neho bolo zrejmé,

akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil „vo svetle týchto nových relevantných námietok/argumentov“. Osobitne odvolaciemu súdu vytýkal, že v napadnutom rozsudku opomenul jeho vyjadrenie, v ktorom žalovaný 2/ ako odvolateľ uviedol 10 nových námietok/argumentov. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa nesprávne aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, keď na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia nedoplnil ďalšie dôvody, hoci žalovaný 2/ predložil nové relevantné námietky/argumenty. Súdom oboch inštancií zároveň vytýkal, že vo svojich rozhodnutiach neuviedli, akú právnu povinnosť mal žalovaný 2/ údajne porušiť, hoci ide o zákonný predpoklad zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7.1 Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere, v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou Slovenskej republiky zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

7.2 Zo spisu vyplýva, že odvolací súd na odvolanie žalobcu a žalovaného 2/ potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba voči žalovanému 1/ zamietnutá a žalovanému 2/ bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.721,50 eur s príslušenstvom. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Citované ustanovenie umožňuje krajskému súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého (prvoinstančného) rozhodnutia. V takom prípade sa odvolací súd môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Zmyslom citovanej úpravy je neopakovať vecne správne dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Aj v prípade tzv. skráteného odôvodnenia je však odvolací súd povinný vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Táto povinnosť odvolacieho súdu je výslovne zakotvená v ustanovení § 387 ods. 3 CSP a jej nesplnenie, resp. porušenie zo strany odvolacieho súdu predstavuje natoľko závažný nedostatok tohto rozhodnutia, že jeho intenzita sama o sebe zakladá porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (k uvedenému porovnaj nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13.11.2018, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 47/2018). V judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je absencia vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa uvedenými v odvolaní považovaná za tzv. vadu zmätočnosti podľa ust. § 420 písm. f/ CSP (3Cdo/111/2018, 1Obdo/34/2019, 1Obdo/33/2020, 5Cdo/47/2020).

7.3 V posudzovanej veci však (podľa názoru dovolacieho súdu) o taký prípad nešlo. Zo spisu vyplýva, že žalovaný 2/ dňa 27. novembra 2018 (t. j. v zákonnej lehote) podal odvolanie, v ktorom namietal predovšetkým premlčanie práva žalobcu na náhradu škody s poukazom na to, že medzi dňom, keď sa žalobca dozvedel o škode a identifikoval zodpovedný subjekt a dňom, keď podal žalobu, uplynuli viac

ako dva roky. Prípustnosť uvedenej námietky v odvolacom konaní odôvodňoval tým, že žalobca sa náhrady škody domáhal na základe ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka, zatiaľ čo súd prvej inštancie zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 420 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zároveň súdu prvej inštancie vytýkal, že pri posúdení nároku žalobcu na náhradu škody podľa občianskoprávných predpisov, priznal žalobcovi úroky z omeškania podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V ďalšej časti odvolania žalovaný 2/ namietal vady odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom (podľa jeho názoru) absentujú odpovede na otázky, v akom rozsahu bolo vykonané dokazovanie zakreslenia sietí a ich chybného uloženia z predloženej fotodokumentácie, ako sa súd prvej inštancie vyporiadal s námietkou, že siete neboli zakreslené a uložené v realizačnej dokumentácii a digitálnej mape mesta, ako sa súd prvej inštancie vyporiadal s „priebehom škody“, keď žalobca najskôr uznal námietku žalovaného 2/ za dôvodnú, vystavil dobropis, upustil od vymáhania a následne podal žalobu a trval na úhrade škody. V závere odvolania žalovaný 2/ vyjadril názor, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

7.4 Takto vymedzenými odvolacími dôvodmi bol odvolací súd v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný. So vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku sa odvolací súd vyporiadal v bode 15 odôvodnenia, pričom táto skutočnosť (správnosť alebo úplnosť argumentácie odvolacieho súdu) nie je zo strany dovolateľa nijako spochybňovaná. S námietkami nevykonania relevantných navrhnutých dôkazov a nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov sa odvolací súd celkom zjavne nestotožnil, keď skonštatoval, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav vecí, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom zo strany odvolacieho súdu nebol zistený zákonný dôvod pre opakovanie alebo doplnenie dokazovania v zmysle § 384 CSP. Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd tiež námietku nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaného 2/ ohľadom nedodania správnej projektovej dokumentácie, odvolací súd poukázal na to, že žalovaný 2/ je podnikateľský subjekt, ktorý má v predmete podnikania uskutočňovanie stavieb, údržbu a čistenie kanalizácie a ako taký mal konať s požadovanou odbornou starostlivosťou, pričom tak nekonal, lebo stavebné práce vykonával bez súhlasu prevádzkovateľa distribučnej siete zemného plynu na realizáciu činností v ochrannom pásme plynárenského zariadenia a zároveň ani nepožiadaval o vytýčenie plynárenských zariadení oprávnenou osobou, ktorou bol žalobca, v dôsledku čoho nedisponoval aktuálnymi údajmi o uložení plynovodov. Vzhľadom na stručné odôvodnenie odvolacích námietok, keď napadnutie rozhodnutia, čo do skutkových zistení sa obmedzilo len na konštatovanie, že „súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam“, teda bez konkretizácie navrhovaných dôkazov a skutkových zistení, ktorých sa uvedené námietky týkali, považuje odvolací súd takúto odpoveď odvolacieho súdu na argumentáciu dovolateľa v danom prípade za postačujúcu z hľadiska zachovania práva sporovej strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

7.5 Následne už po uplynutí lehoty na podanie odvolania žalovaný 2/ zaslal súdu svoje vyjadrenie zo dňa 31. januára 2019, ktorým reagoval na vyjadrenia ostatných sporových strán. Vo vzťahu k žalobcovi išlo o tzv. odvolaciu repliku (vyjadrenie dovolateľa k vyjadreniu protistrany k jeho odvolaniu), ktorej účelom je umožniť kontradiktórnu reakciu dovolateľa na prípadné prostriedky procesnej obrany a procesného útoku uplatnené protistranou v jej vyjadrení k odvolaniu. Žalovaný 2/ však uvedenú odvolaciu repliku využil na to, aby v rozpore s ustanovením § 365 ods. 3 CSP menil a dopĺňal skôr uplatnené odvolacie dôvody a navrhoval dôkazy na ich preukázanie. Podľa názoru dovolacieho súdu teda žalovaný 2/ ako dovolateľ predmetným vyjadrením neprípustne (v rozpore so zákonnou koncentráciou odvolacieho konania), rozširoval svoju odvolaciu argumentáciu, v dôsledku čoho odvolací súd nebol povinný sa s uvedenými argumentami vyporiadať (uvádzať dôvody na ich prijatie alebo odmietnutie), resp. bol oprávnený na ne neprihliadať.

7.6 K námietke, že súd prvej inštancie a ani odvolací súd vo svojich rozhodnutiach neuviedli, akú právnu povinnosť mal žalovaný 2/ údajne porušiť, dovolací súd poznamenáva, že už za predchádzajúcej procesnej úpravy platilo, že podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku nie je splnená v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie (viď judikát R 39/1993). Z hľadiska prípustnosti dovolania je teda existencia vady zmätočnosti, zaťažujúcej konanie na súde prvej inštancie, významná vtedy, ak zároveň zaťažuje aj konanie pred odvolacím súdom, alebo ak bola včas (t. j. v lehote na podanie odvolania) namietaná v odvolacom konaní a odvolací súd tento nedostatok neodstránil (k uvedenému porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/32/2020 z 27.01.2021). Z uvedeného zároveň vyplýva, že pokiaľ určité nedostatky v procesnom postupe súdu prvej inštancie strana prvýkrát namieta až v podanom dovolaní, dovolací súd sa nimi nemôže zaoberať, pretože odstraňovanie týchto nedostatkov patrí do právomoci odvolacieho (a nie dovolacieho) súdu. Ak sa totiž dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok podáva proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, potom ako nedostatok v procesnom postupe odvolacieho súdu nemožno v dovolaní namietat' niečo, čo ani nebolo predmetom odvolacieho konania. Keďže žalovaný 2/ ako odvolateľ vo včas podanom dovolaní nenamietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahovalo odôvodnenie v otázke „akú právnu povinnosť mal žalovaný 2/ údajne porušiť“, odvolací súd (súc viazaný odvolacími dôvodmi, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania) sa uvedenou otázkou nebol povinný zaoberať.

7.7 Pretože konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté žalovaným 2/ namietanou vadou, vyplývajúcou z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

8. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval tiež z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane judikuje, že pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to, ako dovolateľ túto otázku zafinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod.), ako aj otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

8.1 Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP predpokladá, že právnu otázku dovolací súd doposiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita takúto otázku (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí) vyriešil. Taktiež platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a teda aj pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale výlučne záver súdu rozhodujúceho o jej dovolaní (porovnaj tiež uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/28/2018 zo 16.08.2018).

8.2 V posudzovanom prípade dovolateľ síce sformuloval právnu otázku, týkajúcu sa výkladu ustanovenia § 18 ods. 3 vyhlášky č. 374/1990 Zb. a jeho (správnej) aplikácie na zistený skutkový stav, avšak odvolací súd na riešení uvedenej otázky nezaložil dovolaním napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd sa uvedenou právnou otázkou v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal, čo napokon konštatoval aj sám dovolateľ. Bolo pritom úlohou žalovaného 2/ ako odvolateľa, aby túto otázku v odvolacom konaní

nastolil a aby tak urobil včas, t. j. pred uplynutím lehoty na podanie odvolania.

8.3 Záverom dovolací súd uzaviera, že postupom odvolacieho súdu nedošlo k vade zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá by zakladala porušenie práva žalovaného 2/ na spravodlivý proces. Dovolací súd preto dovolanie žalovaného 2/ odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP. Zároveň dovolanie žalovaného 2/ vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP, keďže dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, druhá veta CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.